

สิ่งโต วิ่งผ่าน

โรงเรียน

นิทานเรื่อง: "สิงโตวิ่งผ่าน"

เช้าวันจันทร์ที่สดใส เด็กชาย "สิงโต" มาโรงเรียนแต่เช้ากับคุณพ่อ "สวัสดีครับคุณครู" คุณพ่อของสิงโตหยุดเดิน แล้วยกมือไหว้ "คุณครูเวอร์" ที่ยืนยิ้มต้อนรับเด็กๆ อยู่หน้าประตูโรงเรียน แต่สิงโต... เขากำลังตื่นเต้นมาก! สายตาของเขาเห็น "ยีราฟ" เพื่อนรัก กำลังเตะฟุตบอลอยู่ที่สนาม "ยีราฟรอเราด้วย!" สิงโตคิดถึงแต่การไปเล่น เขาจึงปล่อยมือคุณพ่อ แล้ววิ่ง... ตึก ตึก ตึก... ผ่านหน้าคุณครูเวอร์ไปเลย โดยที่ไม่ได้หยุดไหว้ "สิงโต! เดี่ยวครับ!" คุณพ่อเรียกไว้ "กลับมาไหว้คุณครูก่อนลูก" สิงโตหยุดก็... เขาหันกลับมา เห็นคุณครูเวอร์ก็ยังยิ้มให้อยู่ แต่สิงโตรู้สึก "อาย" เพื่อนๆ ที่มองมา เขาจึงไหว้เร็วๆ แบบลวกๆ แล้วรีบวิ่งไปที่สนามตอนเย็น คุณพ่อมารับสิงโต "สิงโตครับ" คุณพ่อพูดขณะเดินกลับบ้าน "ลูกรู้ไหมว่า 'หน้าโรงเรียน' คือที่แรกที่เรจะได้เจอคุณครู" "ครับ..." สิงโตตอบ "การที่ลูก 'หยุด' แล้ว 'ตั้งใจไหว้' คุณครูสวยๆ เป็นการบอกคุณครูว่า 'ผมพร้อมจะเรียนแล้วครับ' และยังเป็นการแสดงความรักท่านด้วย" "ผม... ผมแค่อยากไปเล่นเร็วๆ ครับ" สิงโตพูดเสียงอ่อย "พ่อเข้าใจ" คุณพ่อลูบหัว "แต่การวิ่งผ่านท่านไปเลย อาจทำให้คุณครูเสียใจนิดๆ ได้นะว่าทำไมสิงโตไม่อยากทักทายครูเลย" เช้าวันอังคาร สิงโตมาถึงหน้าโรงเรียน เขาเห็นคุณครูเวอร์คนเดิมยืนอยู่ ครั้งนี้... สิงโตสุดหายใจเข้าลึกๆ... เขาหยุดเดินตรงหน้าคุณครู (แม้จะเห็นเพื่อนเล่นอยู่) พนมมือขึ้น แล้วไหว้สวยงาม "สวัสดีครับคุณครู" คุณครูเวอร์ยิ้มกว้าง "สวัสดีค่ะสิงโต วันนี้ไหว้สวยงาม น่ารักจริงๆ" สิงโตยิ้ม... เขารู้สึกดีกับตัวเองมากที่ทำถูกต้อง